

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/122/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616202816
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1616202816.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Ley Gubovej v právnej veci žalobcu: Slovenská živnostenská komora, so sídlom Dolné Rudiny 3, 010 01 Žilina, IČO: 36 145 581, zastúpený: Hronček & Partners, s. r. o., so sídlom Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 248 327, proti žalovanému: JUDr. Ing. Peter Slávik, PhD., advokát, so sídlom Břeclavská 3, 901 01 Malacky, v konaní o žalobe na zdržanie sa konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č. k. 10Cb/61/2016 - 269 zo dňa 8.4.2024 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Malacky č. k. 10Cb/61/2016 - 269 zo dňa 8.4.2024 v napadnutom výroku I. a súvisiacom výroku II. o trovách konania p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Malacky (ďalej len „súd prvej inštancie“) svojim uznesením č. k. 10Cb/61/2016 - 269 zo dňa 8.4.2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) rozhodol vo výroku I. tak, že konanie zastavil, vo výroku II. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a vo výroku III. súd prvej inštancie neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Malacky č. k. 10Cb/35/2016-121 zo dňa 18.3.2016 zrušil.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že súd prvej inštancie uznesením č. k. 10Cb/35/2016-121 zo dňa 18.3.2016 nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému vykonávať práva a povinnosti právneho zástupcu Slovenskej živnostenskej komory vo vymedzenom rozsahu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie povinnosti zdržať sa neoprávnených zásahov do činnosti Slovenskej živnostenskej komory a vykonávania právnych úkonov v mene Slovenskej živnostenskej komory. Zároveň súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť do 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia podať návrh na začatie konania vo veci samej o určenie povinnosti zdržať sa neoprávnených zásahov do činnosti Slovenskej živnostenskej komory a vykonávania právnych úkonov v mene Slovenskej živnostenskej komory. Žalobca súdu prvej inštancie doručil žalobu vo veci samej, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému, aby sa zdržal výkonu práv a povinností právneho zástupcu Slovenskej živnostenskej komory v tomto rozsahu: vystupovania na verejnosti a prezentovania svojej osoby ako právneho zástupcu Slovenskej živnostenskej komory, ako aj zdržania sa vystavovania akýchkoľvek povinností s označením právneho zástupcu Slovenskej živnostenskej komory; vykonávania akýchkoľvek právnych a skutkových úkonov za Slovenskú živnostenskú komoru a to najmä pred všetkými štátnymi orgánmi, orgánmi verejnej správy a súdmi Slovenskej republiky, pred orgánmi Policajného zboru Slovenskej republiky, notárskymi úradmi, daňovými a finančnými inštitúciami, ako aj pred všetkými fyzickými a právnickými osobami; zastupovania Slovenskej živnostenskej komory v akýchkoľvek právnych veciach vrátane súdnych, správnych a iných konaní; podpisovania akýchkoľvek listinných dokumentov a vyhlásení v mene Slovenskej živnostenskej komory; prijímania doručovaných

písomností určených Slovenskej živnostenskej komore; podávania vysvetlení, vyjadrení, návrhov a žiadostí za Slovenskú živnostenskú komoru; zúčastňovania sa akýchkoľvek úkonov a konaní za Slovenskú živnostenskú komoru; uznávania uplatnených nárokov voči Slovenskej živnostenskej komore a vzdávania sa nárokov Slovenskej živnostenskej komory; podávania opravných prostriedkov a vzdávania sa ich za Slovenskú živnostenskú komoru; vymáhania nárokov Slovenskej živnostenskej komory, prijímania plnenia nárokov Slovenskej živnostenskej komory, potvrdzovania ich plnenia za Slovenskú živnostenskú komoru.

3. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.4.2015 sa konalo Zhromaždenie delegátov Slovenskej živnostenskej komory v AGRO inštitúte Nitra 26, Akademická 4, Nitra, na ktorom bol zvolený nový predseda Slovenskej živnostenskej komory (ďalej len „SŽK“), a to pani C.. K. I.Á.. Následne dňa 18.11.2015 sa v Nitre v priestoroch Spojenej školy na ul. Slančíkovej 2 údajne konalo „Zhromaždenie delegátov“ Slovenskej živnostenskej komory, na ktorom bolo notárskou zápisnicou č. N 311/2015, Nz 44061/2015 spísanou JUDr. Helenou Rozborovou, notárkou so sídlom vo Vrábľoch spísané „osvedčenie o priebehu zasadnutia SŽK“, ktorého programom malo byť okrem iného aj odvolanie predsedníčky SŽK C.. K. I. a voľba nového predsedu SŽK, za ktorého mal byť zvolený W.. I. G.. Ďalej žalobca považoval za dôležité uviesť, že súčasné predstavenstvo ako aj predsedníčka SZČ považujú hore uvedené kvázi „zhromaždenie“ ako aj jeho výsledky zachytené v osvedčení o priebehu zasadnutia SŽK za ničotné, t.j. ako keby vôbec nenastali. Napriek skutočnosti, že nedošlo k riadnemu zvoleniu W.. I. G. za predsedu SŽK, tento vystupuje na verejnosti ako predseda SŽK. W.. I. G. mal ako predseda v mene SŽK udeliť Generálne plnomocenstvo zo dňa 1.12.2015 žalovanému, čím ho mal splnomocniť k tomu, aby vykonával za SŽK všetky právne a skutkové úkony v plnom rozsahu a bez akéhokoľvek obmedzenia a aby konal a podpisoval za a v mene SŽK všetky právne úkony. Žalobca považoval uvedené generálne plnomocenstvo za ničotné, keďže malo byť žalovanému udelené v mene SŽK na to neoprávnenou osobou, ktorá nemôže vykonávať žiadne práva ani povinnosti či už predsedu SŽK alebo jej radového člena. Ďalej žalobca poukázal na to, že žalovaný sa stavia do pozície a označuje sa za jedinou osobu oprávnenú konať v mene SŽK. Napriek početným výzvam naďalej neoprávnené zasahuje do práv SŽK, a to najmä tým, že sa vyhlasuje za jediného právneho zástupcu SŽK a tak sa snaží vystupovať aj na verejnosti ako i pred štátnymi orgánmi. Na základe vyššie uvedených skutočností sa preto žalobca vo veci samej domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akýchkoľvek neoprávnených zásahov do činnosti SŽK a tiež, aby sa zdržal výkonu práv a povinností právneho zástupcu Slovenskej živnostenskej komory.

4. Žalovaný v rámci procesnej obrany uviedol, že podaná žaloba je procesne aj hmotnoprávne bezpredmetná a poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žilina č. k. 18S/1/2015-1335 zo dňa 4.11.2016, ktorým bolo rozhodnuté, že uznesenia, o ktoré je opretá predmetná žaloba sú neplatné a uznesenia, ktoré žalobca uvádza ako neplatné práve toto rozhodnutie skonštatovalo za platné. Žalovaný považoval žalobu v duchu článku 5 Civilného sporového poriadku za konanie, ktoré by nemalo požívať ochranu a malo by byť sankcionované, nakoľko z priloženého rozhodnutia Okresného súdu Žilina je evidentné, že ide o bezúspešné uplatňovanie práva a bránenie výkonu práv iným osobám.

5. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 13.3.2024 vzal žalobu v celom rozsahu späť, pričom toto späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že vzhľadom na skutočnosť, že spory medzi žalobcom a W.. I. G. vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 15C/28/2016 o zdržanie sa konania, resp. 17C/180/2016 o určenie, že W.. I. G. nie je členom žalobcu sú právoplatne ukončené, nehrozí zo strany W.. I. G., že by splnomocňoval žalovaného k tomu, aby vykonával za žalobcu právne a skutkové úkony. Z uvedeného dôvodu žalobca žiadal, aby súd konanie zastavil. Žalovaný sa na pojednávaní konanom dňa 18.3.2024 vyjadril k späťvzatiu žaloby žalobcom tak, že so späťvzatím žaloby nesúhlasil v celom rozsahu. Žalovaný mal za to, že samotné podanie žaloby bolo bezúspešné uplatňovanie práva, čoho dôkazom je aj samotné späťvzatie žaloby bez akýchkoľvek dôkazov po ôsmich rokoch trvania konania a platného neodkladného opatrenia voči žalovanému. Ďalej žalovaný uviedol, že s poukazom na dôvody späťvzatie žaloby nemožno tieto nijako preskúmať, nakoľko žalobca poukazuje na rozhodnutia iného súdu, inej spisovej značky ako na tie, ktoré boli dôvodom podania žaloby. Vo svojom späťvzati žalobca neuvádza žiadne argumenty a rozhodnutia, ktoré stroho opisuje, k tomuto späťvzatiu, ako dôkazy súdu nepredložil.

6. Súd prvej inštancie poukázal na § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a konštatoval, že žalovaný v podaní dôvodil, že nesúhlasí so zastavením konania s poukazom na tú skutočnosť, že samotné podanie žaloby bolo bezúspešné uplatňovanie

práva, postup súdu v tomto konaní a to najmä vydanie neodkladného opatrenia je predmetom konania Súdnej rady, ako aj orgánov činných v trestnom konaní, nakoľko postupom súdu bolo zasiahnuté do nezávislého výkonu súdnictva - právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Žilina. Súd prvej inštancie v tej súvislosti uviedol, že nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby musí byť realizovaný z vážnych dôvodov, pričom dôkazné bremeno preukázania existencie vážnych dôvodov nesúhlasu zaťažovalo výlučne žalovaného. Súd prvej inštancie po preskúmaní dôvodov nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby dospel k záveru, že žalovaný neuviedol žiadne vážne dôvody, ktoré by prevýšili právo žalobcu na dispozíciu s jeho žalobou, pre ktoré by nebolo možné konanie zastaviť. Práva a právom chránené záujmy žalovaného nebudú zastavením konania dotknuté, nedôjde k odopretiu súdnej ochrany žalovanému. Ani skutočnosť, že vo veci bolo nariadené neodkladné opatrenie podľa názoru súdu neodôvodňuje bez ďalšieho nepripustenie späťvzatia žaloby, pretože Civilný sporový poriadok ukladá povinnosť súdu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie tak v prípade zamietnutia žaloby ako aj rozhodnutia o zastavení konania (§ 335 CSP). K námietke žalovaného, že žalobcom uvedené dôvody späťvzatia žaloby nemožno nijako preskúmať, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nie je vo všeobecnosti povinný ani uviesť dôvod späťvzatia žaloby a zákon legitimáciu na späťvzatie žaloby žiadnym konkrétnym dôvodom nepodmieňuje. Na základe vyššie uvedených skutočností súd po posúdení postavenia žalobcu oprávneného disponovať so žalobou ako dominus litis (pán v spore) a dôvodov uvádzaných žalovaným pre pokračovanie v konaní, dospel k záveru, že dôvody uvádzané žalovaným nespĺňajú zákonné požiadavky, a preto podľa ustanovenia § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP dôvodiac tým, že žalobca vzal svoju žalobu voči žalovanému späť na základe toho, že keďže spory medzi žalobcom a W. I. L. G. vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 15C/28/2016 o zdržanie sa konania, resp. 17C/180/2016 o určenie, že W. I. G. nie je členom žalobcu sú právoplatne ukončené, nehrozí zo strany W. I. G., že by splnomocňoval žalovaného k tomu, aby vykonával za žalobcu právne a skutkové úkony. Vzhľadom na takto špecifikovaný dôvod späťvzatia žaloby súd ustálil, že žalobca zobral žalobu späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného. Keďže žaloba bola žalobcom vzatá späť nie pre správanie žalovaného, z procesného hľadiska je daná zodpovednosť za zavinenie zastavenia konania na strane žalobcu, a preto má žalovaný nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi. Súd prvej inštancie zároveň vo výroku III. napadnutého uznesenia zrušil nariadené neodkladné opatrenia č. k. 10Cb/35/2016-121 zo dňa 18.03.2016 s poukazom na § 336 ods. 4 v spojení s § 335 ods. 1 CSP, keď konanie vo veci samej bolo vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom zastavené.

8. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorým napadol výrok I. o zastavení konania. Žalovaný svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie rozhodnutím deklaruje nesprávny procesný postup v konaní a zároveň odopiera žalovanému právo na spravodlivý proces, pretože ten v zmysle § 146 CSP nesúhlasil so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov. Žalovaný zastáva názor, že tým, že súd prvej inštancie zastavil konanie bez meritórneho rozhodnutia, priznal žalobcovi zneužitie práva, keď mu zabezpečil cestou neodkladného opatrenia 8 rokov zákaz činnosti žalovanému výkonu advokácie, pričom nie je možné aby neodkladné opatrenie nahrádzalo meritórne rozhodnutie. Žalovaný je názoru, že samotná žaloba a predbežné opatrenie boli bez právneho základu. Napadnuté uznesenie považuje žalovaný za absurdné rozhodnutie, pretože súd nemôže zakázať advokátovi zastupovať pro futuro určitý subjekt bez zákonných dôvodov. Súd môže rozhodnúť určovacou žalobou kto je oprávnený konať za právnickú osobu, ale nemôže zakázať všeobecne advokátovi zastupovať právnickú osobu. V tomto konaní tak, podľa žalovaného, došlo k obmedzeniu výkonu advokácie súdom na dobu 8 rokov, čím bolo žalovanému obmedzené právo na slobodný výkon povolania po dobu 8 rokov. Ide o vážny dôvod podľa § 146 CSP a teda súd musí pokračovať v konaní. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v časti výroku I. zrušil a vec sa vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, keď vo svojom vyjadrení uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré je vecne správne s poukazom na § 144 CSP. Sporovému konaniu dominuje dispozičný princíp. Žalobca ako dominus litis disponuje po začatí konania právom vziať žalobu späť a v prípade splnenia zákonných podmienok tým dosiahnuť zastavenie konania alebo jeho časti bez meritórneho rozhodnutia. Z hľadiska procesnej autonómie nie je žalobca nijako obmedzený vo výkone svojho práva vziať žalobu späť, ak konanie ešte nebolo právoplatne skončené. Žalobca má za to, že žalovaný nešpecifikoval svoj nesúhlas a nepreukázal také

závažné dôvody na to, aby súd neprijal späťvzatie žalobcu. Žalobca zastáva názor, že súd prvej inštancie uviedol v napadnutom rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, pričom sa jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal aj s nesúhlasom žalovaného so späťvzatím žaloby. S prijatými závermi súdu prvej inštancie je možné sa stotožniť a preto v súvislosti so všetkými vyššie uvedenými skutočnosťami žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli súdu doručené.

11. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal vec podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a odvolaním žalovaného dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré viedli k zastaveniu konania a ktoré boli súdom prvej inštancie zrozumiteľne premietnuté do odôvodnenia napadnutého uznesenia.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

15. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

16. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

18. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávania.

19. Odvolací súd má zo súdneho spisu za preukázané, že žalobca doručil dňa 13.3.2024 podanie označené ako „Späťvzatie žaloby zo dňa 4.4.2016“, v ktorom žalobca uviedol, že berie svoju žalobu späť z dôvodu, že sa na inom súde právoplatne skončili iné súdne konania, v dôsledku ktorých už nemá žalobca potrebu domáhať sa ochrany prostredníctvom žaloby podanej v tomto konaní. Žalovaný s týmto späťvzatím nesúhlasil, keď na pojednávaní uskutočnenom dňa 18.3.2024 uviedol, že samotné späťvzatie žaloby je bez dôkazov, pričom dôvody na späťvzatie žaloby zo strany žalobcu sa nedajú preskúmať, neuvádza žiadne argumenty, rozhodnutia na ktoré sa odvoláva iba stroho opisuje a ako dôkazy ich k späťvzatiu nepriložil.

20. Podľa právnej teórie žalovaný môže negovať účinky späťvzatia žaloby alebo jej časti tým, že vyjadrí svoj nesúhlas. Nesúhlas žalovaného musí smerovať proti späťvzatiu žaloby po začatí predbežného prejednanie sporu alebo pojednávania a musí byť realizovaný z vážnych dôvodov. Či na strane žalovaného ide o vážne dôvody, posúdi súd ad hoc podľa individuálnych okolností prípadu. Je pri tom povinný zohľadniť nielen skutkové a právne špecifiká vrátane povahy žalobou uplatneného nároku, ale aj možné dôsledky zastavenia konania na hmotnoprávny vzťah medzi stranami sporu a na mieru a závažnosť ohrozenia práv a oprávnených záujmov žalovaného. Dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby musí v konaní tvrdiť a preukázať žalovaný. Jeho posúdenie vyžaduje náležitú mieru objektivizácie zo strany súdu a zohľadnenie hypotézy, či by ktokoľvek v právnom postavení

žalovaného mohol opodstatnene považovať prezentovaný dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby za vážny. Samotné subjektívne presvedčenie žalovaného o vážnosti ním uvedeného dôvodu bez ďalšieho na nepripustenie späťvzatia nepostačuje (Števíček, M., Fícová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 588 - 593).

21. Žalovaný vo svojom odvolaní, podobne ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie, namietal, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby a preto považuje zastavenie konania za nesprávny procesný postup. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že žalobca nie je povinný uviesť dôvod späťvzatia žaloby a zákon legitímáciu na späťvzatie žaloby žiadnym konkrétnym dôvodom nepodmieňuje, pričom zároveň platí, že samotný dôvod nesúhlasu žalovaného musí byť podľa normatívneho vyjadrenia „vážny“, avšak nemusí byť nevyhnutne aj právny. Môže byť vyvolaný ekonomickými, etickými, morálnymi alebo inými príčinami, ktoré musí súd dôsledne vyhodnotiť z hľadiska načrtnutého kritéria. Odvolací súd ďalej poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej „Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie účastníkov, najmä žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 136/2010 <<https://app.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=njzwwxzsgaytaxzul5rwi327geztm&refSource=text>> zo dňa 22.9.2010). Z uvedeného preto vyplýva, že žalovaný musí riadne, vážne a presvedčivo odôvodniť svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby a následným zastavením konania. Toto však odvolaciu súdu zo súdneho spisu nevyplýva. Ako už bolo vyššie uvedené, žalovaný dôvodil tým, že žalobca svoje späťvzatie neodôvodnil a preto neuniesol bremeno tvrdenia. Súd prvej inštancie, však podľa názoru odvolacieho súdu postupoval správne, keď dospel k záveru, že žalobca nemá zákonnú povinnosť uviesť dôvody svojho späťvzatia. Je to naopak žalovaný, ktorý musí uniesť dôkazné bremeno, aby preukázal vážnosť dôvodov, pre ktoré by sa v konaní malo ďalej pokračovať. Odvolací súd má za preukázané, že nesúhlas žalovaného nebol odôvodnený takými okolnosťami, ktoré by mohli viesť k záveru, že zastavenie konania ohrozí práva alebo právom chránené záujmy žalovaného. Žalovaný neuviedol žiadne okolnosti alebo súvislosti, ktoré by komplexne vytvárali taký stav umožňujúci odmietnutie späťvzatia žaloby zo strany súdu prvej inštancie.

22. K rovnakému záveru je možné dospieť aj v prípade podaného odvolania. Žalovaný v odvolaní namietal, že ak by súd prvej inštancie nepokračoval v konaní, tak by priznal žalobcovi práva na základe predbežného opatrenia v takom rozsahu v akom to zákon nepripúšťa a preto tak došlo k zneužitiu práva a žalovanému, ako advokátovi, bolo obmedzené právo na slobodný výkon povolania po dobu 8 rokov, čo je vážnym dôvodom v zmysle § 146 CSP. Odvolací súd s takouto námietkou nesúhlasí, keď uvádza, že zastavením konania došlo zároveň k zrušeniu neodkladného opatrenia, ktorého právoplatnosť a existencia by naopak ďalej obmedzovala žalovaným tvrdené právo na výkon slobodného povolania a zastupovanie žalobcu. Nie je preto možné bez ďalšieho vyhovieť odvolacej námietke žalovaného, že by podaním žaloby došlo k zneužitiu práva resp. že by zastavením konania došlo k odopretiu práva rozhodnúť spor a práva na spravodlivý proces. Žalovaný nijako nešpecifikoval, ako nastalo údajné zneužitie práva a ako konkrétne obmedzí zastavenie tohto konania jeho práva. Zastavenie konania naopak odstránilo právny stav, na ktorý žalovaný v odvolaní sám poukazuje. Odvolací súd preto zastáva názor, že argumenty a námietky žalovaného si navzájom odporujú. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že odvolacie námietky uvedené žalovaným nie sú spôsobilé na to, aby odvolací súd mohol konštatovať nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení alebo, že by jeho postup porušil právo žalovaného na spravodlivý súdny proces.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie v napadnutom výroku I. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne vrátane výroku o trovách konania potvrdil.

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

28. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).